

Eugeniusz Tomczak

Pawłowice, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 6, 128-129

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Założono dwa wykopy i 1 rów zwiadowczy o łącznej powierzchni około 2,5 ara. Na tym obszarze odsłonięto 4 groby i 8 obiektów najprawdopodobniej związanych z obrzędkiem pogrzebowym. Groby były mocno uszkodzone przez głęboką orkę. Na głębokości 0,30 m zachowały się ich dolne partie. Jamy grobowe o średnicy przeciętnie 0,80 m zawierały duże ilości skorup ciasno do siebie przylegających, wśród których wydzielono powtarzające się typy wyposażenia: - fragmenty dużego klosza; - popielnicy; - misy - płasków glinianych, kubka itp. Uwagę zwraca budowa wyrabowanego grobu 4 w postaci kopca o wysokości 0,75 m o okrągłej podstawie ciasno wybrukowanej o średnicy 0,80 m. Niestety z wyposażenia pozostały jedynie nieliczne skorupy.

Wszystkie obiekty należy odnieść roboczo do środkowo-śląskiej grupy kultury grobów podkloszowych z wczesnego i środkowego podokresu lateńskiego / IV - I wiek p.n.e. /.

ŁĄCZANY, pow. Szydłowiec

patrz wczesne średniowiecze

ŁUPAWA, pow. Słupsk

Stanowisko 15

patrz neolit

OSIEK-PRACZ, pow. Wyrzysk

patrz okres halszacki

PACZKÓW, pow. Oleśnica

patrz okres halszacki

PAJEWO-SZWELICE, pow. Ciechanów

patrz okres wpływów rzymskich

PAWŁOWICE, pow. Namysłów

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak.
Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań.
Cmentarzysko ciałopalne kultury pomorskiej
z okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest w odległości około 400 m na południowy-wschód od wsi. W czasie tegorocznych prac przebadano ratowniczo obszar o powierzchni około 15 arów, na którym zdjęto mechanicznie warstwę orną.

Wyeksplorowano 6 grobów popielnicowych, z których 4 posiadały obstawy kamienne. W trzech wypadkach na dnie grobu leżał duży kamień o płaskiej powierzchni, na którym stała popielnica i naczynia towarzyszące.

W grobie nr 6 znajdowała się urna twarzowa / bardzo silnie zniszczona/, z której zachowały się m.in. fragmenty nosa i oczu. W popielnicach, między przepalonymi kośćmi leżały przedmioty z brązu i żelaza m.in. szpile z różnie sformowanymi, główkami.

Cmentarzisko należy do kultury pomorskiej i można je datować na wczesny i środkowy podokres lateński.

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów

Zespół Badań nad Polakim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej w Warszawie

Badania prowadziła mgr Dorota Szlifiraka oraz mgr Leszek Gajewski i mgr Sylwia Wierzbicka, Finansował WKZ w Kielcach. Osmy sezon badań, Osada z okresu lateńsko-rzymskiego, osadnictwo z epoki brązu i wczesnego średniowiecza.

Prace wznowiono po trzyletniej przerwie. Przebadano około 2 ary. W centrum osady, na stan. "Strugi" zakończono eksplorację półziemianki o wymiarach 6 x 4 m, głębokości 0,80 m, z odkrytym jednym słupem, wkopanym w lessowy calec. Oprócz licznych fragmentów naczyń wykonanych na kole z rodzaju siwej i grafitowej ceramiki caltyckiej i lepionych ręcznie, znaleziono wiele zabytków wykonanych z rogu oraz poroże, m.in. łosia i jelenia, ze śladami obróbki. Znaleziono też żuźle i liczne grudki polepy zeszkliwionej oraz ziarna zbóż. Poza tym odkryto 3 jamy późnolateńskie / prawdopodobnie powiązane gospodarczo z półziemianką/, 2 jamy kultury łutyckiej z epoki brązu i północny kraniec półziemianki z okresu późnorzymskiego, z widocznymi w profilu trzema słupami.

Na północ od stanowiska "Strugi", 100 m od strumyka, założono sondę weryfikacyjną na stanowisku "Błonie". Uchwycono tam 8 warstw, od czasów współczesnych po epokę brązu. Odkryto tu ślady osadnictwa średniowiecznego, wczesnośredniowiecznego, późnorzymskiego i z epoki brązu w postaci fragmentów naczyń ceramicznych, przęślików glinianych, grudek polepy, rozcieraczy do żaren i resztek pieca, prawdopodobnie kopulastego.

Z okresu późnolateńskiego odkryto zachodnią część prosto kątnej półziemianki, z zaokrąglonymi narożnikami, wkopaną w skałę wapienną. W ścianie północnej odalonięta została półokrągła nisza, zachowana na wysokości 0,5 m nad podłogą. W niszy tej znaleziono "in situ" 8 całych naczyń ceramicznych; dwa z nich z rodzaju tzw.